ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΗ

προς την Εθνοσυνέλευσιν *της* Επιδαύρου

Απρίλιος 1826 — *Μετά την πτώση του* Μεσολογγίου

Παρακαταθήκη εθνικής αξιοπρέπειας και ασυμβίβαστου πατριωτισμού

◆

Προς την Εθνικήν Συνέλευσιν των Ελλήνων

Κύριοι,

Και ως απλούς πολίτης, και ως πρωταίτιος του σημερινού αγώνος, χρεωστώ εις το έθνος μου, εις την οικογένειάν μου, εις εμέ τον ίδιον, να εκφράσω τα φρονήματά μου εις μίαν κρίσιμον περίστασιν, εκ της οποίας κρέμεται η μέλλουσα τύχη της Ελλάδος.

Η εθνική συνέλευσις, αποφασίζουσα να ζητήση την μοναδικήν μεσιτείαν του εν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεως της Αγγλίας, δια να συμβιβάσει την Ελλάδα με τους τυράννους της, παρεκτρέπεται από τα ιερά χρέη της και από τον προορισμόν της συγκροτήσεώς της.

Ο λαός, κύριοι, του οποίου παριστάνετε το πρόσωπον, δεν σας έδωκε πληρεξουσιότητα να καταργήσετε την εθνικήν και πολιτικήν ανεξαρτησίαν του, αλλά να την στερεώσητε, να την διαιωνίσητε. Η Ιστορία θέλει κρίνει μιαν ημέραν αδεκάστως την πράξιν σας.

Η Ευρώπη, κύριοι, ησθάνθη τώρα πλέον παρά ποτέ ότι η υπόθεσις των Ελλήνων είναι αρκετά προχωρημένη, δια να μην υποπέση εφεξής εις τας εναντιότητας της τύχης. Και πώς γίνεται οι πληρεξούσιοι του ιδίου αυτού έθνους, δια μιας πράξεως ανηκούστου εις τα χρονικά των λαών, να αποδεικνύωσιν εις τον κόσμον ότι μόνοι αυτοί δεν γνωρίζουσιν αυτήν την αλήθειαν;

Σας φοβίζει η πτώσις του Μεσολογγίου; Αφιερωθείτε, ως και εις τας αρχάς του αγώνος, εις την χαρακτηριστικήν ενέργειαν και τον πατριωτισμόν των Ελλήνων. Το στήθος κάθε Έλληνος είναι δεύτερον Μεσολόγγι.

Σας θορυβεί η έλλειψις πόρων; Καταφύγετε εις την γενναιοφροσύνην των πολιτών. Έλλην δεν εκώφευσε ποτέ εις την φωνήν της πατρίδος. Τέλος πάντων, χρήματα δεν έχομεν; Ας ακυρώσωμεν τα χρέη μας.

Έχομεν όμως ανάγκην προστασίας; Ας καταφύγομεν εις τους ηγεμόνας όλων των εθνών. Εξ ίσου όλα έχουσι δικαίωμα εις την ευγνωμοσύνην μας. Αι περιστάσεις μας, αι θέσεις των εγγυώνται την επιθυμητήν βοήθειαν. Τα μεγάλα έθνη και οι καλοί πατριώται φαίνονται εις τας κρισίμους περιστάσεις της πατρίδος.

Δούλος είναι εύκολον να γένη τις όταν θέλει. Αυθέντης είναι δύσκολον. Επιθυμούμεν την ειρήνην; Ας τρέξομεν εις τα όπλα.

Αν εξ εναντίας, δια λόγους αποκρύφους εις εμέ, η εθνική συνέλευσις επιμένει εις την προλαβούσαν απόφασίν της, κρίνω χρέος μου ιερόν και απαραίτητον να διαμαρτυρηθώ, ως και ήδη διαμαρτύρομαι, επίσης κατ' αυτής ενώπιον του ελληνικού λαού και όλων των λοιπών της χριστιανικής Ευρώπης, ως κατά μιας πράξεως παρανόμου, αντιελληνικής και διόλου αναξίας ενός έθνους, το οποίον υπεδουλώθη μεν πολλάκις, πλην όμως ποτέ δεν εσυμβιβάσθη με τους τυράννους του.

Έλλην όμως, και φίλος άδολος της ελευθερίας του έθνους μου, δεν θέλω λείψει να συναγωνιστώ μετά των λοιπών συναδέλφων μου και να χύσω και την τελευταίαν ρανίδα του αίματός μου, ενόσω διαρκεί ο υπέρ ανεξαρτησίας πόλεμος.

Παρακαλώ δε να μοι δοθή επίσημον αντίγραφον της παρούσης μου διαμαρτυρήσεως.

Μένω με το ανήκον σέβας.

Εν Πιάδα, τη 12 Απριλίου 1826.